

OKUNEK (1) *sb m*

[okunek], okuniek *a.* okunek.

o oraz *e* prawdopodobnie jasne (*tak w okuń oraz -ek*).

[sg N okunek.] ◇ *pl* **[N okunki a. okuńki.]** ◇ *G* okunk(o)w *a.* okuńk(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „okuń”: Item Czifz y ynŃchy złodzieye przinyeŃzli wyey dom nocnym obiczayem 8 karpi 5 okunkow *LibMal* 1554/186; **[W tem jezierze ryby niewielkie okunki ławiają się czasu letniego ku wychowaniu zamkowemu. *LustrMalb* 1565 127; *LustrPom* 55, 146; *LustrWpol* I 155; Okun/ Perca. okunek et okunaŃzek/ dimin: *Volck Ppp*].**

Cf **[OKUNASZEK]**

JDok